

Fortellingen

om

ELLEN G. WHITE

22. De forkynner sannheten om sabbaten.

Henvisninger: Pioneer Stories, s.180-186, Teacher's Guide for Bible, Grades 1 and 2, s. 240-242, Stories of little Ellen and the Message, s.66-73, The Story of our Church, s.204-205.

Tekst for dagen: Job 19,23.

1.scene: En bok om sabbaten.

Nå da kaptein Bates hadde forstått at den sanne sabbat var den syvende dag, følte han en byrde på sitt hjerte for å dele denne sannheten med andre. Han ville gjerne fortelle alle at den syvende dag fremdeles var Guds sanne sabbat, men han kunne ikke reise alle steder for å undervise folk. Og det var ikke mulig for ham å skrive brev til alle sine venner og slektninger om denne gode nyheten - eller var det det likevel? Ja, skrive - det var svaret. Han bestemte seg for å skrive en liten bok om sabbaten. Han visste han kunne spre denne nye sannheten mye raskere hvis han fikk trykket den, så boken kunne sendes ut til tusen steder, mens han bare kunne reise til et par steder.

Men hvordan kunne han klare å få trykket boken? Det ville koste mange penger, og kaptein Bates var en meget fattig mann nå. Han hadde vært ganske rik da han solgte båten sin for flere tusen dollar. Den gangen trodde han at han hadde nok penger til å leve av for resten av livet, men nå var det borte alt sammen. Før den store skuffelsen i 1844 hadde han brukt alle pengene sine på å reise rundt og kjøpe litteratur for å fortelle menneskene at Jesus snart kom igjen. Og nå hadde han bare noen få ører igjen.

Men da kaptein Bates ba til Gud om dette, følte han at Gud ønsket han skulle skrive denne boken om den sanne sabbat, akkurat som vi leser i Job 19,23: "Men gid mine ord måtte bli oppskrevet! Gid de måtte bli oppteget i en bok, ..." Til slutt satte han seg, åpnet Bibelen og begynte å skrive.

En dag mens han satt og skrev, kom hans kone ut fra kjøkkenet og sa: "Joseph, jeg har ikke nok mel til å gjøre ferdig brødet jeg holder på med."

"Hvor mye mel trenger du?" spurte kaptein Bates.

"Omkring to kilo," svarte hun.

Da fru Bates gikk tilbake til kjøkkenet, gikk kaptein Bates til butikken og kjøpte melet. Han tok det med seg hjem, og satte det på bordet mens hans kone var ute av kjøkkenet et øyeblikk. Så fortsatte han å skrive.

Snart kom fru Bates tilbake igjen. "Hvor kom det melet fra?" spurte hun.

"Jeg har kjøpt det," svarte han. "Er det ikke nok til det brødet du holder på med?"

"Jo, men har du, kaptein Bates, en mann som har seilt fra New Bedford til alle deler av verden, har du vært ute og kjøpt bare to kilo mel?"

På den tiden var det ingen bakerier, og folk måtte bake alt selv, så de brukte mye mel. De pleide ikke kjøpe to eller fem kilo av gangen som vi gjør nå. Nei, de kjøpte femti kilo, eller en stor tønne med mel av gangen.

"Kjære kone, jeg brukte mine siste øre på det melet," sa kaptein Bates.

"Hva skal vi gjøre nå da?" spurte fru Bates.

Kaptein Bates sa: "Jeg skal skrive en bok og sende den ut for å gjøre sannheten om sabbaten kjent for verden."

"Men hva skal vi leve av?" spurte fru Bates med tårer i øynene.

"Herren skal sørge for oss," svarte hennes mann smilende.

22,2

"Ja, at Herren skal sørge for oss, det sier du alltid," sa fru Bates og begynte å gråte i det hun lukket døren etter seg.

2.scene: Et spesielt brev.

Kaptein Bates satte seg ned og fortsatte å skrive på boken om sabbaten. Etter en stund følte han sterkt at han skulle gå til postkontoret. Han gikk dit, og der var det et brev til ham, men det var ikke noe frimerke på brevet. Det vil si at kaptein Bates måtte betale porto på brevet. Men stakkars kaptein Bates hadde brukt sine siste ører på melet.

"Drew, jeg har ikke noen penger - ikke engang nok til porto," sa han til poståpneren.

"Å, det er i orden, kaptein Bates," sa poståpneren. "Ta det med deg, og betal en annen gang."

"Nei," sa kaptein Bates. "Jeg vil ikke ta brevet ut av postkontoret før porto er betalt. Men jeg tror det er penger i dette brevet. Vil du åpne det? Hvis det er penger i det, kan du ta porto av dem. Hvis ikke, vil jeg ikke lese det."

Poståpneren åpnet brevet. Jo, ganske riktig, det var penger i det - en ti-dollar seddel! Drew tok fem cents for porto og ga resten av de ti dollarene og brevet til kaptein Bates. Da han hadde lest brevet, fant han at det var fra en mann som sa at Herren hadde sagt til ham at kaptein Bates trengte penger. Kanskje han hadde det så travelt med å sende pengene, at han glemte å sette på et frimerke.

Nå gikk kaptein Bates til butikken igjen. Men denne gangen kunne han kjøpe en hel tønne med mel. Han kjøpte også poteter, sukker og andre ting. Da han fortalte mannen i butikken hvor de skulle levere varene, sa han: "Damen der kommer kanskje til å si at det må være feil, men bry dere ikke om hva hun sier. Sett alt sammen ved inngangsdøren."

Dette brevet med de ti dollarene hadde virkelig gitt kaptein Bates nytt mot og styrket hans tro enda mer på at Jesus vil oppfylle sitt løfte i Matteus 6,25,31-33: "Vær ikke bekymret for deres liv, hva dere skal ete og hva dere skal drikke eller for deres legeme, hva dere skal kle dere med... (for) deres himmelske Far vet at dere trenger til alt dette. Men søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tilgift!"

Kaptein Bates hadde begynt å skrive boken sin i tro, for han visste at mange mennesker holdt søndag av uvitenhet, og at de ville være ivrige etter å få vite sannheten om Guds sabbat. Hadde ikke Jesus sagt til Peter i Lukas 22,32: "...når du engang omvender deg, da styrk dine brødre!" Kaptein Bates var blitt omvendt til adventist-troen, og nå følte han at han måtte dele denne nye sannheten om den syvende dag som sabbat med andre.

Fra butikken gikk han til trykkeriet og avtalte at ett tusen eksemplarer av boken hans om sabbaten skulle bli trykket.

Da kaptein Bates kom hjem, så han melet og alt det andre ved inngangsdøren, så han gikk stille inn på sitt rom og begynte å skrive igjen.

3. scene: Hvor kom det fra?

(Sett opp 1.scene igjen og melet 173 i døren) 79

Straks etter kom fru Bates inn og sa opprørt: "Joseph, se utenfor! Hvor kommer alle de tingene fra? En kjører kom og leverte det her. Jeg sa til ham at det måtte være galt, men han leverte det likevel."

"Ja," sa hennes mann, "jeg går ut fra at det er i orden, da."

"Men hvor kommer det fra?" spurte fru Bates.

"Å, Herren har sendt det," svarte kapteinen.

"Å, ja, Herren har sendt det. Det sier du alltid."

Da ga kaptein Bates henne brevet og sa: "Les dette.

Da skjønner du hvor det kommer fra."

Hun leste brevet, og så begynte hun å gråte igjen, men denne gangen var det av en annen grunn. Hun var så lykkelig over at Gud hadde funnet en utvei for dem, men hun skammet seg over sin mangel på tro.

Kaptein Bates avsluttet boken. Boktrykkeren trykket den. Og han fikk penger til å betale for den fra forskjellige kanter akkurat når han trengte dem. Mange mennesker leste boken, sammenlignet den med Bibelen, og ble overbevist om at den syvende dag fremdeles var Guds hellige dag - den samme dagen han hadde velsignet og helliget i Edens hage ved slutten av skapelsesuken.